

Arrest

nr. 82 323 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Mohammad X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. MICHOLT, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 april 2011, verklaart er zich op 28 april 2012 vluchteling.

1.2. Op 17 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 20 februari 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, X, verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van gemengde origine - Tadzjiek en Pashtoun - te zijn. U werd in 1988 geboren in het dorp Peshta, district Paghman, provincie Kabul. Tijdens het Talibanregime hebt u samen met uw familie drie jaar in de provincie Panjshir gewoond. In het jaar 1380

(2001-2002) keerde u terug naar uw dorp. U bent getrouwd en u hebt twee kinderen: een dochter van vier jaar en een zoon van negen maanden oud. U spreekt Pashtou, Dari, Engels en een beetje Frans. Uw vader werd op 17 mizan 1361 (9 oktober 1982) veiligheidshoofd in het district Shurgal, provincie Balkh en lid van de partij 'Ittihad-e-Islami'. Later diende hij als commandant onder Ahmad Shah Massoud. In 1380 (2001-2002) werd hij districtshoofd van Paghman. Twee jaar later (2003-2004) verloor hij zijn been door een bermbom. In november 2004 werd mullah Kachkol - die er van verdacht werd betrokken te zijn bij de Taliban - opgepakt in Paghman en gemarteld door de veiligheidsdiensten tot de dood er op volgde. Zijn lijk werd aan uw vader gegeven die het lichaam aan de familie van het slachtoffer teruggaf. Hierdoor hielden ze uw vader verantwoordelijk voor zijn dood en kreeg hij problemen met de Taliban. Sinds zijn aanstelling als districtshoofd van Paghman kende hij ook problemen met Abdul Rasul Sayyaf - een belangrijk commandant en partijlid van de Ittihad-e-Islami - omdat hij verschillende gronden en eigendommen in beslag nam. Uw vader ging hier tegenin en vroeg Sayyaf om die gronden en eigendommen terug te geven. Vanwege deze problemen verliet uw vader de partij en werd hij in 1385 (2006-2007) districtshoofd van het district Farzah, provincie Kabul. U studeerde toen nog in Paghman.

Uw vader was één jaar en zeven maanden districtshoofd van Farzah tot zijn verdwijning in saur 1387 (21 april - 22 mei 2008). U was toen afgestudeerd in de 12e graad en u volgde een cursus in Kabul waar ze u autotechnieken leerden. Toen uw vader niet naar huis kwam, begonnen u en uw familie een zoekactie. U en uw oom - en tevens schoonvader - contacteerden verschillende kennissen, gingen naar het districtscentrum en gingen ook langs bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken waar ze u vertelden enkele dagen geduld te hebben. U ging er verschillende keren langs en telkens vertelden ze u nog wat geduld te hebben. Zo ging er twee jaar en twee maanden voorbij. Omdat u nog altijd geen nieuws had van uw vader zei de mullah u een 'khairat' (gebedsdienst voor een bepaald persoon met eten en drank) te organiseren. Daar vertelde de mullah dat u voorzichtig moest zijn omdat hij gewapende mannen achter jullie huis had gezien. Ook andere buurtbewoners hadden dit gezien en jullie hadden geluiden gehoord. Daarop besloten u en uw oom op 12 jauza 1389 (2 juni 2010) klacht in te dienen bij het districtshuis. Het districtshuis gaf uw oom een kalashnikov en beloofde regelmatig in de buurt te patrouilleren.

Ongeveer vier à vijf maanden na de klacht - op 20 aqrab 1389 (10 november 2010) - werd jullie huis aangevallen. De aanvallers gooiden drie granaten in jullie tuin waarbij uw gehandicapte broer stierf en uw moeder gewond raakte in haar rechterschouder. U hebt de aanvallers niet gezien. Na de derde dag van de ceremonie voor uw broer trokken jullie bij uw schoonvader (oom) in. 45 dagen na de aanslag en vijf dagen voor het westerse Nieuwjaar verliet u Afghanistan en op 27 april 2011 kwam u aan in België. Een dag later diende u uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielrelaas en/of identiteit legt u volgende documenten voor: een Cd-rom met een video van uw trouwfeest; een Cd-rom met een video in verband met mullah Kachkol en de daaropvolgende dreigementen van de Taliban aan het adres van uw vader; de taskara (Afghaans identiteitsdocument) van uw vader; uw taskara; een brief waarin staat dat uw vader veiligheidshoofd van Shurgal en lid van de 'Ittihad-e-Islami' wordt; een brief waarin de vroegere koning uw vader een militaire titel verschaft; de contracten met de bouwbedrijven Aman Afghan en Kum-Sen Inc.; Uw schoolrapport uit de 1ée graad; De klacht die u neerlegde bij het districtshuis nadat er gewapende mannen rond uw huis werden opgemerkt; een bewijs van de ziekenhuisopname van uw moeder en haar verwondingen; Een krantenartikel met uw vader waarin hij het heeft over de organisatie 'Hambastegi Melli'; Een overzicht van prominente figuren in het district Farzah; Een Canadees tijdschrift 'Canada World view, issue 20, autumn 2003' waarin uw vader vermeld wordt als districtshoofd van Paghman; foto's uw vader; een foto van u en uw vader en twee foto's van u en uw oom bij de begrafenis van uw broer.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming - artikel 48/4, §2 - van de vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo slaagt u er niet in het verband tussen de aanslag op uw huis en de problemen en verdwijning van uw vader aan te tonen. U beweert dat uw vader problemen kreeg met de Taliban vanwege de dood van mullah Kachkol die stierf na gearresteerd en gefolterd te zijn geweest (CGVS vraag 10). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, waren de veiligheidsdiensten van het Ministerie voor Binnenlandse Zaken verantwoordelijk voor zijn dood en waren de banden die hij zou gehad hebben

met de Taliban helemaal niet zeker (de informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan het administratieve dossier, zie blauwe map). Bovendien gebeurde dit in november 2004, wat ruim zes jaar voor de aanslag op uw huis is (CGVS vraag 76). Dat u vanwege deze gebeurtenissen zou zijn aangevallen, is bijgevolg weinig waarschijnlijk (CGVS vraag 92). Het is weinig aannemelijk dat de Taliban zolang zouden wachten vooraleer zij wraak zouden nemen op uw vader en zijn familie. Het is waarschijnlijker dat uw vader problemen had met de Taliban vanwege zijn positie dan vanwege de problemen die gerezen waren rond de dood van Kachkol. Voorts was uw vader reeds verdwenen op het moment van de aanslag waardoor de Taliban hun 'wraak' eigenlijk al voltrokken hadden op het moment van de aanslag. Het is derhalve weinig plausibel dat er een direct verband zou zijn tussen de problemen van uw vader vanwege de dood van Kachkol enerzijds en de aanslag op uw huis anderzijds. Daarnaast weet u ook niet wie verantwoordelijk is vóór of wat de oorzaak is van de verdwijning van uw vader (CGVS vragen 98-100). U oppert dat dit misschien Sayyaf kon geweest zijn (CGVS vraag 99). Bovendien hebt u sinds de verdwijning van uw vader niets gehoord van één of andere groepering die hun betrokkenheid opeisten. Niemand heeft de verantwoordelijkheid hiervoor genomen en niemand vroeg ook maar iets in ruil voor uw vader (CGVS vraag 97, 99). Van de Taliban kan verwacht worden dat zij - wanneer ze een vooraanstaand lid van de regering ontvoeren - hiervoor zouden uitkomen of op zijn minst iets in ruil zouden vragen. Het is niet hun stijl om zich in stilzwijgen te hullen indien zij werkelijk via de verdwijning van uw vader een punt wilden maken en een boodschap wilden doorgeven. De aanslag op jullie huis was ook twee jaar en zeven maanden na de verdwijning van uw vader (CGVS vraag 120). Dat de aanslag op jullie huis zoveel later was, relateert andermaal het verband tussen deze twee zaken. Mocht Sayyaf verantwoordelijk zijn geweest voor de ontvoering van uw vader is het niet logisch dat hij ook nog een aanslag op jullie huis zou plegen, en dan nog zo lang nadien. Zijn vijand was immers uw vader. Hij had geen enkele reden om u alsnog te viseren. Ook in zijn geval is het niet waarschijnlijk dat hij twee jaar en zeven maanden zou wachten vooraleer hij zich op u zou richten om zijn wraak toch nog te voltrekken (CGVS vragen 93, 120). Bovendien weet u zelf niet wie u aanviel (CGVS vragen 88, 94). U hebt zelf de gewapende mannen die vermoedelijk al enkele maanden voor de aanslag rond uw huis cirkelden nooit gezien (CGVS vraag 84, 94, 127, 130-131). Dat gewapende mannen al enkele maanden zich in de buurt van uw huis ophielden, weet u enkel uit tweede hand: de mullah en andere dorpelingen vertelden u dit, u heeft dit zelf niet gemerkt (CGVS 84, 130-131). Dit kan bijgevolg bezwaarlijk als vaststaand feit beschouwd worden. Daarenboven beweert u dat deze mannen al verschillende maanden rond uw huis zwierven (CGVS vragen 125-126). Dat zij pas na al die tijd in actie zouden komen, is weinig aannemelijk indien zij u werkelijk wilden doden en omwille van die reden al een hele tijd 's nachts rond uw huis liepen. Wie uw huis precies aangevallen heeft en zo verantwoordelijk is voor de dood van uw broer kan uit uw verklaringen niet opgemaakt worden. Dit alles ondermijnt verder het verband met de gebeurtenissen rond uw vader.

Overigens hebben de vermoedelijke aanvallers en/of de verantwoordelijken voor de verdwijning van uw vader - buiten de dag van de aanslag - nooit met u in contact getreden of iets van hun laten horen, noch tijdens de 45 dagen die u nog in Afghanistan doorbracht noch na uw vertrek (CGVS vragen 77, 97, 106). Dit in combinatie met de onwetendheid over wie verantwoordelijk is voor de ontvoering van uw vader en de aanslag op uw huis, de lange periode tussen de verdwijning en de aanslag en de twijfel of er daadwerkelijk al enkele maanden gewapende, gemaskerde mannen rond uw huis liepen, laat toe te concluderen dat er geen verband is tussen de aanslag op uw huis en de problemen die uw vader vroeger gekend heeft. Het feit dat het hier een alleenstaand geval betreft, toont geen persoonlijke en systematische vervolging ten aanzien van u aan. De aanslag op uw huis lijkt eerder het gevolg geweest te zijn van de toenmalige onveilige situatie in het district Paghman. Intussen is deze situatie volgens informatie waarover het CGVS beschikt gevoelig verbeterd (zie blauwe map). Daarenboven heeft uw familie na uw vertrek een tijdje in Kabul-stad verbleven, maar zijn ze teruggekeerd naar hun dorp omdat de situatie intussen veiliger was en hun eigendommen daar waren (CGVS vragen 58-59). Indien zij echt in gevaar hadden verkeerd, zouden ze nooit teruggekeerd zijn naar Peshta louter vanwege hun eigendommen. Deze kunnen immers gemakkelijk verkocht worden en doordat het werk van uw oom zich eveneens in Kabul - namelijk Kampani - bevindt, zou het voor hen perfect mogelijk zijn hun toevlucht tot Kabul te nemen en hier (voorlopig) te blijven mocht er gevaar dreigen (CGVS vragen 61-63). Dat zij dit niet deden, toont aan dat zij momenteel zonder noemenswaardige problemen in uw geboortedorp kunnen wonen zonder een vrees voor vervolging.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in

Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul meer bepaald in het district Paghman te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. De graad van conflictgerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. UNHCR oordeelt dat in het licht van: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen, de situatie in bepaalde delen van Afghanistan kan gekenmerkt worden als een situatie van veralgemeend geweld. Meer specifiek stelt UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit hogervermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten.

Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt echter expliciet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR heeft na december 2010 geen update meer vrijgegeven van deze 'Eligibility Guidelines' en deze richtlijnen zijn dus nog steeds geldig.

Uit een grondige actuele analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan-Veiligheidssituatie in Centraal Afghanistan (Bamyan, Daykundi, Kabul, Kapisa, Pansjir, Parwan, Logra, Wardak)" dd. 27 augustus 2010 (updated 14-10-2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de 'Afghanistan NGO Safety Office' situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat er in de provincie Kabul sinds 2009 een duidelijke verbetering van de veiligheidssituatie werd waargenomen en dat deze provincie kan worden omschreven als één met een lage onveiligheid. Wat het district Paghman betreft, werd er in de eerste helft van 2011 geen enkel gewelddadig incident gemeld. Eén van de door Cedoca geconsulteerde bronnen stipt zelfs aan dat de het district Paghman actueel een oord van ontspanning is voor vele jongeren komende uit Kabul-stad.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht zouden werpen op hogervermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Paghman in de provincie Kabul vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Paghman actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Paghman aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Tot slot, de door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. Zij zijn een aanduiding van uw identiteit, herkomst, de functies van uw vader en zijn problemen, de verwonding van uw moeder en de dood van uw broer, die door het CGVS niet wordt betwist. Deze feiten tonen op zich geen systematische vervolging aan. Het is best mogelijk dat uw broer is gestorven door een aanslag op jullie huis, maar dit toont niet aan dat u of uw familie hierbij in het bijzonder werd geviséerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker meent dat er wel degelijk een verband bestaat tussen de aanslag op zijn huis en de problemen van zijn vader en citeert dienaangaande uit het gehoorverslag. Het is volgens verzoeker duidelijk waarom zijn vader werd geïdoleerd en het feit dat er uit informatie van Cedoca blijkt dat de veiligheidsdiensten van het Ministerie van Binnenlandse zaken verantwoordelijk waren voor de dood van mullah Kachkol doet hieraan geen afbreuk. Mullah Kachkol werd vermoord door een overheidsinstantie. Een voldoende reden om te besluiten dat alle politiemensen bij zijn dood betrokken waren. Het feit dat verzoekers vader ermee belast werd het lijkt af te geven aan de familie heeft ertoe geleid dat zijn vader aanzien was als één van de hoofdverantwoordelijke voor de dood van mullah Kachkol. Het is volgens verzoeker geheel logisch dat zijn vader, en later zijn familie, door de taliban werd bedreigd. Verzoeker legde hiervan trouwens een CD-rom voor waarmee het Commissariaat-generaal ten onrechte geen rekening heeft gehouden. Ook de vaststelling dat de taliban zo lang gewacht heeft om een aanslag op het huis te plegen kan volgens verzoeker logisch verklaard worden daar zij eerst en vooral diende te onderzoeken wie mullah Kachkol had meegenomen. Bovendien dient men nog stil te staan bij het gegeven dat de Taliban op elk moment een wraakactie kan uitvoeren.

Aangaande de ontvoering van zijn vader geeft verzoeker vervolgens aan hierover niets meer te weten dan hetgeen hij tijdens zijn gehoor heeft verteld.

Wat de gewapende mannen rondt zijn huis betreft volhardt verzoeker in zijn verklaringen. Waarom er zo'n lange tijd is verstreken vooraleer het huis werd aangevallen kan verzoeker niet verklaren. Hij vermoedt echter dat dit te maken zou hebben met de parlementsverkiezingen die er in de maanden voor de aanslag waren, het leger toen overal in het straatbeeld aanwezig was en de Taliban op deze momenten niet kon opereren, laat staan aanslagen uitvoeren. Verzoeker herhaalt dat zijn belagers gewoon gewacht hebben op het juiste tijdstip.

Verzoeker voert ten slotte aan dat hij niet over een intern vluchtalternatief in Kabul-stad beschikt omdat de taliban actief is over geheel Afghanistan. Het verkopen van de eigendommen is niet zo evident als het Commissariaat-generaal voorhoudt daar er moet gezocht worden naar geschikte kopers die bereid zijn om een "juiste prijs" te betalen.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming) en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker voert aan dat er tot op heden nog steeds aanvallen en veiligheidsincidenten in de provincie Kabul zijn waardoor de veiligheidssituatie allerminst stabiel kan genoemd worden. Het is geenszins uitgesloten dat burgerslachtoffers vallen. Verzoeker verwijst naar een rapport van de Algemene Vergadering van de Veiligheidsraad van 21 september 2011, het Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van augustus 2011 en naar andere internetartikels met betrekking tot veiligheidsincidenten in Kabul. Verzoeker beroept zich eveneens op de subsidiare beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, b gezien de humanitaire hulp heel beperkt is.

2.2. Verzoeker verklaart dat zijn problemen voortvloeien uit de positie van zijn vader en meer bepaald voor bepaalde daden die deze in hoofde van zijn functie zou hebben gesteld. Verzoekers vader, districtshoofd van Paghman tussen 2001 en 2006 en vervolgens districtshoofd van het district Farzah in de provincie Kabul tot aan zijn verdwijning in 2008 zou door de taliban geïdoleerd zijn omdat hij medeverantwoordelijk werd geacht voor de dood van mullah Kachkol in 2004. Ook werd verzoekers vader door krijgshoofd Sayyaf geïdoleerd omdat hij een aantal gronden en eigendommen, door Sayyaf onrechtmatig in bezit genomen, terug opgeëist zou hebben.

De bestreden beslissing twijfelt geenszins aan de feiten die verzoeker aanhaalt (de dood van mullah Kachkol, de verdwijning van verzoekers vader en de aanslag op verzoekers huis) noch aan het gegeven dat verzoeker de zoon van een belangrijk districtshoofd zou zijn. De bestreden beslissing neemt evenwel niet aan dat er een verband zou zijn tussen de aanslag op verzoekers huis, de problemen en de verdwijning van verzoekers vader en stelt dienaangaande *"Het is waarschijnlijker dat uw vader*

problemen had met de Taliban vanwege zijn positie dan vanwege de problemen die gerezen waren rond de dood van Kachkol."

De bestreden beslissing baseert zich hier onder meer op informatie waaruit zou blijken dat de veiligheidsdiensten van het Ministerie voor Binnenlandse Zaken verantwoordelijk waren voor de dood van mullah Kachkol en ook dat de banden die voornoemde zou gehad hebben met de taliban helemaal niet zeker waren. De Raad stelt evenwel vast dat ondanks de vermelding in de bestreden beslissing dat *"de informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan het administratieve dossier, zie blauwe map"* deze, nochtans cruciale informatie, niet in het administratief dossier is terug te vinden. Ook blijkt dat een aantal belangrijke stukken vermeld op de inventaris van de neergelegde documenten niet terug te vinden zijn in de bundel. Dit geldt onder meer voor de vermelde cd-rom met video in verband met mullah Kachkol en de dreigementen aan het adres van verzoekers vader, een essentieel stuk waaruit wel degelijk zou kunnen blijken om welke reden en in welke mate verzoekers vader gevisieerd werd door de taliban. Ook stelt de Raad vast dat de neergelegde stukken terug te vinden in de bundel geenszins genummerd zijn en er geen vertaling werd toegevoegd waardoor het voor de Raad onmogelijk is na te gaan welk stuk bij welke in de inventaris opgenomen beschrijving hoort.

Hoe dan ook gelet, op de feiten die verzoeker aanhaalt en die door de bestreden beslissing niet in twijfel worden getrokken is het bovendien niet onaannemelijk dat verzoeker als enige overblijvende zoon (zijn broer is omgekomen bij de granaataanslag op het huis) van een vooraanstaand lid van de regering eveneens in de negatieve aandacht van de taliban is komen te staan nu hij een klacht heeft ingediend bij het districtshuis naar aanleiding van de verdwijning van zijn vader. Echter ontbreekt in het administratief dossier eveneens nuttige informatie waaruit zou kunnen blijken in welke mate vertegenwoordigers van de regering alsook hun familie al dan niet aan tot een risicogroep behoren zeker wanneer zij een uitgesproken profiel hebben ten gevolge van bepaalde door hen gestelde beleidsdaden.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat het dossier de Raad niet toelaat te beoordelen in welke mate de bedreigingen uitgaande van de taliban en gericht aan verzoekers vader zwaarwichtig zijn en of verzoeker als zoon van een vooraanstaand districtshoofd, gelet op de aangehaalde feiten, eveneens vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin riskeert dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou kunnen lopen. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 februari 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER